இனிமையான குழந்தைகளே ! அளவற்ற மகிழ்ச்சி மற்றும் போதையில் இருப்பதற்காக தேக அபிமானத்தின் வியாதியை விடுத்து அன்பான புத்தி உடையவர் ஆகுங்கள். தங்களது நடத்தையை திருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி : எந்த குழந்தைகளுக்கு ஞானத்தின் தவறான போதை ஏற முடியாது ?

பதில் : யார் தந்தையை சரியாக அறிந்து நினைவு செய்கிறார்களோ மனதார தந்தைக்கு மகிமை செய்கிறார்களோ, யாருக்கு படிப்பின் மீது முழு கவனம் உள்ளதோ அவர்களுக்கு ஞானத்தின் தவறான போதை ஏற முடியாது. யார் தந்தையை சாதாரணம் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்களால் தந்தையை நினைவு செய்ய முடியாது. நினைவு செய்கிறார்கள் என்றால் தந்தைக்கு தங்களது சமாசாரம் கூட அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தைகள் தங்களது சமாசாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால் குழந்தைகள் எங்காவது மூர்ச்சை அடைந்து போய் விடவில்லையே என்று தந்தைக்கு சிந்தனை ஏற்படுகிறது.

ஓம் சாந்தி ! தந்தை அமர்ந்து குழந்தைகளுக்கு புரிய வைப்பதாவது - குழந்தைகளே யாராவது புதிதாக வந்தால் அவர்களுக்கு முதலில் எல்லைக்குட்பட்ட மற்றும் எல்லையில்லாத இரண்டு தந்தையின் அறிமுகம் கொடுங்கள். எல்லையில்லாத பாபா என்றால் எல்லையில்லாத ஆத்மாக்களின் தந்தை, அந்த எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை. ஒவ்வொரு ஜீவ ஆத்மாவிற்கும் தனித்தனி ஆவார். இந்த ஞானம் கூட அனைவரும் ஒன்று போல தாரணை செய்ய முடிவதில்லை. ஒரு சிலர் 1 சதவிகிதம் ஒரு சிலர் 95 சதவிகிதம் தாரணை செய்கிறார்கள். இதுவோ புரிந்து கொள்ள வேண்டி விஷயம் ஆகும். சூரியவம்ச, சந்திரவம்ச குடும்பம் இருக்கும் அல்லவா! ராஜா ராணி மற்றும் பிரஜைகள், பிரஜைகளில் எல்லா விதமான மனிதர்கள் இருப்பார்கள். பிரஜை என்றாலே பிரஜை. இது படிப்பு ஆகும், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் புத்திக்கு ஏற்பவே படிக்கிறார்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். யார் முந்தைய கல்பத்தில் எந்த அளவு படிப்பு ஆகும். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் புத்திக்கு ஏற்பவே படிக்கிறார்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். யார் முந்தைய கல்பத்தில் எந்த அளவு படிப்பு தாரணை செய்துள்ளார்களோ அந்த அளவே இப்பொழுதும் செய்கிறார்கள். படிப்பு ஒரு பொழுதும் மறைந்திருக்க முடியாது. படிப்பிற் கேற்ப பதவியும் கிடைக்கிறது. இனி மேற்கொண்டு தேர்வு நிகழும் என்று தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். தேர்வு இல்லாமல் டிரான்ஸ்ஃபர் ஆக முடியாது. எனவே கடைசியில் கூட நாம் எந்த பதவிக்கு தகுதி உடையவர்கள் என்பது உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். வெட்கத்தின் காரணமாக எல்லோருமே கை உயர்த்தி விடுகிறார்கள் என்றாலும் கூட நாம் இவர்கள் போல் எப்படி ஆக முடியும் என்று புரிந்து கொள்ள முடியும். பிறகும் கூட கை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். இதை கூட அறியாமை என்றே கூற வேண்டும். தந்தையோ இவரை விட லௌகீக மாணவரிடமே அதிகமான அறிவு உள்ளது என்று சட்டென்று புரிந்து கொண்டுவிடுகிறார். அவர்கள் நாம் ஊக்கத்தொகை (ஸ்காலர்ஷிப்) பெறுவதற்கு தகுதி உடையவர்களாக இல்லை, பாஸ் ஆக மாட்டோம் என்று அறிந்திருப்பார்கள். ஆசிரியர் கற்றுத்தருவதில் நாம் எவ்வளவு மார்க்குகள் எடுப்போம் என்பதை அறிந்திருப்பார்கள். நாங்கள் பாஸ் வித் ஆனர் ஆகி விடுவோம் என்று கூறுவார்களா என்ன? இங்கோ அநேக குழந்தைகளிடம் அந்த அளவு கூட அறிவு இல்லை. தேக அபிமானம் அதிகமாக உள்ளது. இவர்களை போல (தேவதை) ஆவதற்காக வந்துள்ளார்கள் என்றாலும் கூட அது போன்ற நடத்தையும் தானே வேண்டும். விநாச காலத்தில் அன்பில்லாத (விபரீதமான) புத்தி என்று தந்தை கூறுகிறார். ஏனெனில் முறைப்படி தந்தை மீது அன்பு இல்லை. **விநாச காலே விபரீதமான புத்தி** என்பதன் சரியான பொருள் என்ன என்பதை தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு புரிய வைக்கிறார். குழந்தைகளே முழுமையாக புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் என்ன புரிந்து கொள்வார்கள். தந்தையை நினைவு செய்வது என்பதோ மறை முகமான (குப்தமான) விஷயம். படிப்போ குப்தமானது இல்லை அல்லவா! படிப்பிலே நம்பர் பிரகாரம் இருப்பார்கள். ஒன்றுபோல எல்லோரும் படிப்பார்களா என்ன? இப்பொழுதோ குழந்தைத்தனமாக உள்ளார்கள் என்று பாபா கருதுகிறார். இப்பேர்பட்ட எல்லையில்லாத தந்தையை 3-3, 4-4 மாதங்கள் நினைவு கூட செய்வதில்லை. நினைவு செய்கிறார்கள் என்று எப்படி தெரிய வரும்? பாபா நான் எப்படி எப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன், என்னென்ன சேவை செய்கிறேன் என்று தந்தைக்கு கடிதம் கூட எழுதுவதில்லை, எங்காவது குழந்தை மூர்ச்சை ஒன்றும் அடைந்து விடவில்லையே! எங்காவது குழந்தை இறந்து விடவில்லையே என்று தந்தைக்கு குழந்தைகள் பற்றி எவ்வளவு கவலை இருக்கிறது. ஒரு

01.12.2009

சிலரோ பாபாவிற்கு எவ்வளவு நல்ல சேவை சமாசாரம் எழுதுகிறார்கள். அப்பொழுது தந்தையும் குழந்தை உயிருடனிருக்கிறார் என்று புரிந்து கொள்கிறார். சேவை செய்யும் குழந்தைகள் ஒருபொழுதும் மறைந்திருக்க முடியாது. தந்தையோ எந்த குழந்தை எப்படி இருக்கிறார் என்று ஒவ்வொரு குழந்தையின் மனதையும் ஆட்கொள்கிறார். தேக அபிமானத்தின் வியாதி மிகவுமே கடுமையானது. பாபா முரளியில் புரிய வைக்கிறார். ஒரு சிலருக்கோ ஞானத்தின் தவறான போதை ஏறிவிடுகிறது. அகங்காரம் வந்து விடுகிறது, பிறகு நினைவு கூட செய்வதில்லை. கடிதம் கூட எழுதுவதில்லை பின் தந்தை கூட எவ்வாறு நினைவு செய்வார்? தந்தையை நினைவு செய்தால், நினைவு கிடைக்கும். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையை சரியாக அறிந்து நினைவு செய்கிறீர்கள். மனதார மகிமை செய்கிறீர்கள். ஒரு சில குழந்தைகள் தந்தையை சாதாரணமாக நினைக்கின்றார்கள். எனவே நினைவு செய்வதில்லை. பாபா ஆடம்பரம் போன்ற எதையாவது வெளிப்படுத்துவாரா என்ன? பகவான் கூறுகிறார்: நான் உங்களுக்கு உலக ராஜ்யத்தை அளிப்பதற்காக இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். நாங்கள் உலக அரசாட்சி பெறுவதற்காக எல்லையில்லாத தந்தையிடம் படிக்கிறோம் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா என்ன? இந்த போதை உள்ளது என்றால் அளவு கடந்த குஷி சதா இருக்க வேண்டும். கீதை படிப்பவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய மகா வாக்கியம் - நான் இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்கள் தான். அவ்வளவே, அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அடைவதற்கான குஷி இருக்குமா என்ன? கீதையை படித்து முடித்து விட்டார்கள் என்றால் பின்பு அவரவர் தொழில் வேலை என்று சென்று விடுவார்கள். உங்களுக்கோ இப்பொழுது நமக்கு எல்லையில்லாத தந்தை படிப்பிக்கிறார் என்பது புத்தியில் உள்ளது. அவர்களுக்கு இது போல புத்தியில் வராது எனவே முதன் முதலில் யார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு இரண்டு தந்தையின் அறிமுகம் அளிக்க வேண்டும். கூறுங்கள் பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது இப்பொழுது நரகம் ஆகும். இது கலியுகம் ஆகும். இதை சொர்க்கம் என்று கூறுவார்களா என்ன? அப்படி இன்றி சத்யுகத்திலும் இருக்கிறோம் கலியுகத்திலும் இருக்கிறோம் என்று ஒன்றும் கூற மாட்டார்கள். ஒருவருக்கு துக்கம் கிடைத்தால் நரகத்தில் இருக்கிறார் என்று கூறுவார்கள். ஒருவருக்கு சுகம் உள்ளது என்றால் சொர்க்கத்தில் இருக்கிறார் என்று கூறுவார்கள். இதுபோல அநேகர் கூறுகிறார்கள் - துக்கமுடைய மனிதர்கள் நரகத்தில் உள்ளார்கள். நாங்களோ மிகுந்த சுகத்தில் அமர்ந்துள்ளோம். மாட மாளிகைகள், மோட்டார் ஆகியவை உள்ளன. நாமோ சொர்க்கத்தில் உள்ளோம், தங்க யுகம், இரும்பு யுகம் எல்லாமே ஒன்று தான் என்று நினைக்கிறார்கள். எனவே முதன் முதலில் இரண்டு தந்தை பற்றிய விஷயத்தை புத்தியில் நிறுத்த வேண்டும். சுயம் தந்தையே தனது அறிமுகத்தை அளிக்கிறார். அவர் எவ்வாறு சர்வ வியாபியாக இருக்க முடியும்? லௌகீக தந்தையை சர்வ வியாபி என்று கூறுவார்களா என்ன? இப்பொழுது நீங்கள் படத்தில் காண்பிக்கிறீர்கள் - ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் ரூபம் ஒன்று தான். அதில் வித்தியாசம் இல்லை. ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா ஒன்றும் சிறியது பெரியது அல்ல. எல்லோரும் ஆத்மாக்கள் ஆவார்கள். அவரும் ஆத்மா ஆவார். அவர் எப்பொழுதும் பரந்தாமத்தில் இருக்கிறார். எனவே அவர் பரம ஆத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறார். மற்றபடி ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் எவ்வாறு வருகிறீர்களோ அவ்வாறு நன் வருவதில்லை, அவ்வளவே. நான் கடைசியில் இந்த சரீரத்தில் வந்து பிரவேசம் செய்கிறேன். இந்த விஷயங்களை வெளியில் இருப்பவர்கள் யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. விஷயம் மிகவும் சுலபமானது. வித்தியாசம் இவ்வளவு மட்டுமே, தந்தைக்கு பதிலாக வைகுண்டவாசி கிருஷ்ணரின் பெயரை போட்டு விட்டார்கள். கிருஷ்ணர் வைகுண்டத்திலிருந்து நரகத்திற்கு வந்து இராஜயோகம் கற்பித்தாரா என்ன? கிருஷ்ணர் எப்படி தேகத்துடன், தேக சம்பந்தம் போன்ற....... என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள் என்று எவ்வாறு கூற முடியும். தேகதாரியின் நினைவினால் எப்படி பாவங்கள் அழிய முடியும்? கிருஷ்ணரோ ஒரு சிறிய குழந்தை மற்றும் நான் சாதாரண வயோதிக மனிதரின் சரீரத்தில் வந்துள்ளேன் என்று கூற முடியும். எவ்வளவு வித்தியாசம் ஏற்பட்டு விட்டுள்ளது. இந்த ஒரு தவற்றின் காரணமாக எல்லா மனிதர்களும் பதீதமாக ஏழையாக ஆகி விட்டுள்ளார்கள். நான் சர்வவியாபியும் அல்ல! கிருஷ்ணரும் சர்வவியாபி அல்ல! ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் ஆத்மா சர்வவியாபி ஆகும். எனக்கோ எனக்கென்று சரீரம் கூட இல்லை. ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் தனக்கு தனக்கு என்று சரீரம் உள்ளது. ஒவ்வொருவருக்கும் சரீரத்தின் மீது தனி தனி பெயர் உள்ளது. எனக்கு சரீரமும் இல்லை மற்றும் எனக்கு சரீரத்திற்கென்று பெயர் கூட இல்லை. நானோ வயோதிக சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுக்கிறேன். எனவே இவரது பெயரை மாற்றி பிரம்மா என்று வைத்துள்ளேன். என்னுடைய பெயர் பிரம்மா அல்ல. என்னை சதா சிவன் என்றே கூறுகிறார்கள். நான் தான் அனைவருக்கும் சத்கதி தருகின்ற வள்ளல் ஆவேன். ஆத்மாவை அனைவரின் சத்கதி வள்ளல் என்று கூறமாட்டார்கள்.

பரமாத்மாவிற்கு எப்பொழுதாவது தாழ்வு நிலை ஆகிறதா என்ன? ஆத்மாவிற்கு தான் தாழ்வு நிலை (துர்கதி) மற்றும் ஆத்மாவிற்கு தான் உயர்ந்த நிலை (சத்கதி) ஆகிறது. இந்த எல்லா விஷயங்களும் ஞான சிந்தனை செய்வதற்கு ஆனது ஆகும். இல்லாவிட்டால் மற்றவர்களுக்கு எப்படி புரிய வைப்பீர்கள். ஆனால் மாயை எவ்வளவு வலிமையானது என்றால் அது குழந்தைகளின் புத்தியை முன்னேறவே விடுவதில்லை. நாள் முழுவதிலும் வெட்டி பேச்சிலேயே நேரத்தை வீணடித்து விடுகிறார்கள் தந்தையிட மிருந்து பிரிப்பதற்காக மாயை எவ்வளவு தாக்குகிறது. பின்பு ஒரு சில குழந்தைகளோ விலகி விடுகிறார்கள். தந்தையை நினைவு செய்யாத காரணத்தினால் நிலை ஆடாமல் அசையாமல் இருக்க முடிவதில்லை. தந்தை திரும்ப திரும்ப நிறுத்தி வைக்கின்றார். மாயை வீழ்த்தி விடுகிறது. தந்தை கூறுகிறார் - ஒரு பொழுதும் தோல்வி அடைய கூடாது. கல்ப கல்பமாக இவ்வாறு ஆகிறது. ஒன்றும் புதிய விஷயம் அல்ல. மாயையை வென்றவராக கடைசியில் ஆகியே விடுவீர்கள் இராவண ராஜ்யம் அவசியம் முடியத்தான் போகிறது. பின் நாம் புது உலகத்தில் ஆட்சி புரிவோம். கல்ப கல்பமாக மாயாவை வென்றவர்களாக ஆகி உள்ளோம். அளவற்ற முறை புது உலகத்தில் ஆட்சி புரிந்துள்ளீர்கள். தந்தை கூறுகிறார் புத்தியை சதா **சுறுசுறுப்பாக** வைத்திருந்தீர்கள் என்றால் சதா பாதுகாப்பாக இருப்பீர்கள். இதற்குத்தான் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று கூறப்படுகிறது. மற்றபடி இதில் இம்சை ஆகிய விசயம் இல்லை. பிராமணர்கள் தான் சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆகிறார்கள். தேவதைகளை சுயதரிசன சக்கரதாரி என கூறமாட்டார்கள். பதீத உலகத்தின் பழக்க வழக்கம் மற்றும் தேவி தேவதைகளின் பழக்க வழக்கங்களுக்கிடையே நிறைய வித்தியாசம் உள்ளது. மரண உலகத்தார் தான் பதீத பாவன தந்தையை அழைக்கிறார்கள் - பதீதர்களாகிய எங்களை வந்து பாவனமாக்குங்கள், பாவன உலகிற்கு அழைத்து செல்லுங்கள் என்று. இன்றிலிருந்து 5 ஆயிரம் வருடங்கள் முன்னதாக புதிய பாவன உலகம் இருந்தது என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அதை சத்யுகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. திரேதாவை புது உலகம் என்று கூறமாட்டார்கள். அது முதல் தரமானது, இது இரண்டாம் தரமானது என்று தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நல்ல முறையில் தாரணை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது யாராவது வந்து கேட்பவர்கள் ஆச்சரிப் படுவார்கள். ஒரு சிலர் ஆச்சரியப்படவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் முயற்சி செய்வதற்கு நேரம் இல்லை. பின் கேள்விப்படுகிறார்கள், அவசியம் தூய்மையாக, ஆக வேண்டும் என்று. இந்த காம விகாரம் தான் மனிதனை பதீதமாக ஆக்குகிறது. அதை வெல்வதால் நீங்கள் உலகை வென்றவர் ஆவீர்கள். ஆனால் காம விகாரம் அவர்களுக்கு ஏதோ மேலானதாகத் தெரிகின்றது. எனவே அந்த வார்த்தையை அவர்கள் கூறுவதில்லை. மனதை வசப்படுத்துங்கள் என்று மட்டும் கூறுவதில்லை. ஆனால் மனம் எப்பொழுது சலனமற்று இருக்கும் என்றால் சரீரத்தில் இல்லாதிருக்கும் பொழுதே, மற்றபடி மனம் ஒரு பொழுதும் சலனமற்று (சிந்தனையற்று) இருக்கவே இருக்காது. தேகம் கிடைப்பதே கர்மம் செய்வதற்காக: பின் கர்மாதீத நிலை எவ்வாறு இருக்க முடியும். பிணத்திற்கு தான் கர்மத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலை என்று கூறப்படும். உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே பிணம் அதாவது சரீரத்திலிருந்து விலகிய நிலை. தந்தை உங்களுக்கு சரீரத்திலிருந்து விலகி இருப்பதற்கான படிப்பு கற்பிக்கிறார். சரீரத்திலிருந்து ஆத்மா தனிப்பட்டது. ஆத்மா பரந்தாமத்தில் வசிக்கக் கூடியது ஆகும். ஆத்மா சரீரத்தில் வரும்பொழுது மனிதன் என்று கூறப்படுகிறான். சரீரம் கிடைப்பதே கர்மம் செய்வதற்காக. ஒரு சரீரம் விட்டு பின் கர்மம் செய்வதற்காக மறு சரீரம் எடுக்க வேண்டும் சரீரத்தில் இல்லாதிருக்கும் பொழுதே சாந்தி ஏற்படும். மூலவதனத்தில் கர்மம் இருக்காது. சூட்சும வதனத்தினுடையதோ விஷயமோ இல்லை. சிருஷ்டியின் சக்கரம் இங்கு சுற்றுகிறது. தந்தை மற்றும் சிருஷ்டி சக்கரத்தை அறிந்து கொள்வது - இது தான் ஞானம் என்று கூறப்படுகிறது. சூட்சும வதனத்தில் வெண்ணிற ஆடை அணிந்தவர்களோ, அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களோ நாகப்பாம்பு அணிந்த சங்கரன் ஆகியோரோ இருப்பதில்லை. மற்றபடி பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவின் ரகசியம் தந்தை புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். பிரம்மா இங்கு உள்ளார். விஷ்ணுவின் இரண்டு ரூபம் கூட இங்கு தான் உள்ளது. அது வெறுமனே சாட்சாத்காரத்தின் பாகம் நாடகத்தில் உள்ளது. அது தெய்வீக திருஷ்டி மூலம் பார்க்கப்படுகிறது. குற்றமான கண்களுக்கு பவித்திரமான பொருள் தென்படாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

01.12.2009

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. தங்களை தாங்களே சதா பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்காக புத்தியை ஞான சிந்தனையில் சுறு சுறுப்பாக வைக்க வேண்டும். சுய தரிசன சக்கரதாரியாகி இருக்க வேண்டும். வீண் பேச்சுக்களில் தங்களது நேரத்தை இழக்கக் கூடாது.
2. சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டு இருப்பதற்கான படிப்பு தந்தை படிப்பிக்கிறார். அதை படிக்க வேண்டும். மாயையின் தாக்குதலிலிருந்து காக்கப்பட்டு இருப்பதற்காக தங்களது நிலையை அசையாது உறுதியானதாக ஆக்க வேண்டும்.

வரதானம் : சுய சொரூபம் மற்றும் தந்தையின் சத்ய சொரூபத்தை அறிந்து சத்தியத்தின் சக்தியை தாரணை செய்யும் தெய்வீக நிலையில் நிறைந்தவர் ஆகுக!

எந்த குழந்தைகள் தங்களது சுய சொரூபம் மற்றும் தந்தையின் சத்திய அறிமுகத்தை சரியாக அறிந்து கொண்டு விடுகிறார்கள் மற்றும் அதே சொரூபத்தின் நினைவில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குள் சத்தியத்தின் சக்தி வந்து விடுகிறது. அவர்களது ஒவ்வொரு சங்கல்பம் கூட சதா சத்தியம் மற்றும் தெய்வீக தன்மையில் நிறைந்து இருக்கும். சங்கல்பம், பேச்சு, செயல் மற்றும் சம்பந்தம், தொடர்பு அனைத்திலும் தெய்வீக தன்மையின் அனுபவம் ஆகிறது. சத்தியத்தை நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதில்லை. சத்தியத்தின் சக்தி உள்ளது என்றால் குஷியில் நடனமாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

சுலோகன்: சகாஷ் (சக்தி) அளிக்கும் சேவை செய்தீர்கள் என்றால் பிரச்சினைகள் சுலபமாகவே ஓடிப் போய் விடும்.